

DIVADELNÍ SPOLEK HAMBA STUDENTŮ PŘÍRODOVĚDECKÉ FAKULTY

Josef Lhotský

Když se dnes ohlížíme zpátky, na mysl se škodolibě vkrádají slova Umberta Eca: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha a poslušný mnich by měl za úkol každý den v pokoře opakovat tento nezměnitelný fakt, jediný, jehož pravda je nevyvratná. Jenže, videmus nunc per speculum et in aenigmate...“

Hambatý ansámbl

Prolog

Tak tedy na počátku bylo opravdu slovo, to slovo bylo „proboha!“ a namísto *fiat lux* následovalo maličké zatmění před očima. To bylo na počátku, když jediným nezměnitelným faktem byla ušmudlaná cedulka

připíchnutá na nástěnce v mezipatře Viničné 7 – biologickém srdci pražské přírodovědy – kde bylo načmáráno lakonické sdělení Martiny Pichrtové, že uzrál čas k tomu, aby přírodovědecká fakulta měla konečně nějaký ten divadelní soubor a že

Divadelní soubor Hamba byl založen v akademickém roce 2006/2007 na půdě Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Jeho členy jsou studenti nejrůznějších oborů PříF. Doposud se jim podařilo nacvičit a několikrát úspěšně odehrát hru Voskovce a Wericha – Caesar. V současnosti nacvičují inscenaci Noc na Karlštejně.

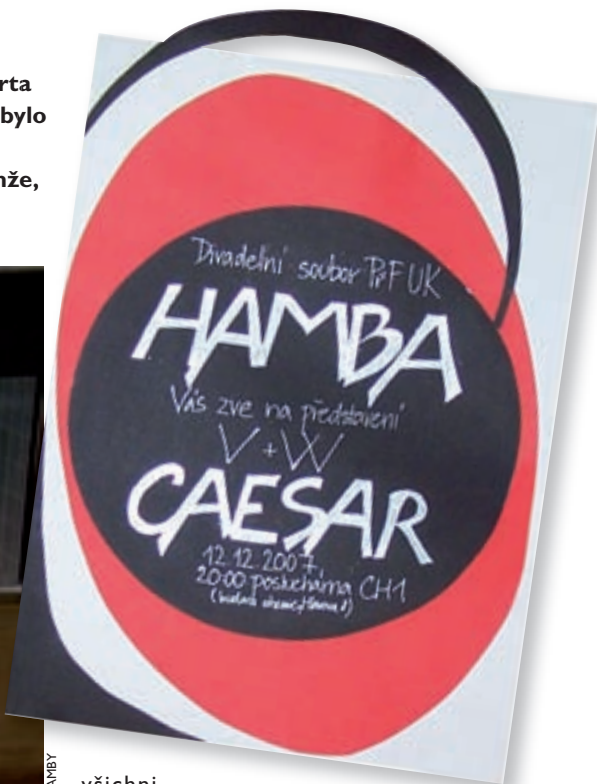

FOTO NĀ TĚTO DVOUSTRANĚ: ARCHIV HAMBY

všichni

zájemci, zvláště z řad

nositelů chromozomu ypsilon (podtrženo propiskou), jsou srdečně vítáni na středeční informativní schůzce. Několik z nás se nechalo nacytat s tím, že utéct lze přeci vždycky.

Dějství první – Cukr a bič

Historie Hamby se začala psát na začátku zimního semestru roku 2006 a na svědomí to měly bývalé spolužačky z gymnasia Martina Pichrtová a Alice Taufmannová, kterým se na vysoké škole začalo stýskat po dramatickém kroužku. Na první schůzce zájemců propadla Alice nad očividně mizivým všeobecným zájmem mírné depresi, a tak Martině nezbylo nic jiného, než sáhnout do klubka přátel a bičem i cukrem některé z nich přesvědčit, že v životě netoužili po ničem jiném než po večerech zkoušet divadelní hry.

Členové divadelního spolku jdou na zkoušku.

Hamba se zrodila ze zhruba patnácti lidí z nejrůznějších oborů přírodovědecké fakulty a od začátku bylo jasné, že si neděláme ambice na profesionální, dokonce ani poloprofesionální divadelní činnost. Spojovala nás chuť do společné kreativní činnosti v přátelské neformální atmosféře, touha po večerech plných smíchu a pohody, které budou do jisté míry kompenzovat večery ostatní, strávené nad skripty a učebnicemi plnými vzorečků a grafů. Z toho důvodu velmi brzy padly nápady jako třeba sehnat režiséra, který by nás „odborně“ řídil. Již od ustanovení názvu, o kterém je dnes jisto pouze to, že se vynořil odněkud z hlubin fenomenálního brainstormingu jedné z počátečních schůzek, se začalo ukazovat, že hybnou silou je společný konsensus a autorita jednotlivých členů, kterou si získají u ostatních.

Dějství druhé – Koniček se houpe

Hamba se tak ustanovila jako přátelský kolektiv, který bere divadlo především jako koníček ve volném čase. Návrhy a koncepce jsou společně předkládány, posuzovány i řešeny, často sice kvůli této demokratické cestě dosti dlouho a dosti neefektivně, ale zato k výsledné spokojenosti všech zúčastněných. Typickým rysem

Plakáty si Hamba vyrábí sama.

je pro nás svépomoc a kutilská improvizace; vše od úprav scénáře na míru, choreografie, výroby kostýmů až po kompozici hudby si děláme sami. Samozřejmě i zde panuje jistá dělba práce, tvorbu kostýmů bez originality Aničky Kynčlové nebo doprovodnou hudbu bez Romana Šolce, který všem navzdory zběsile komponuje partituru pro plejádu živých nástrojů z řad přátel, si snad už ani nelze představit.

Dějství třetí – Kostky jsou vrženy

První a pohříchu dosud jedinou uvedenou hrou byl *Caesar* od Voskovce a Wehricha, kterého jsme si poupravili k obrazu svému a poctivě pilovali celý rok. Velice nám pomohl vstřícný postoj fakulty, která nám umožnila a nadále umožňuje využívat ke zkouškám jednu z největších po-

slucháren na Albertově, hlavovskou CHI. Přestože jsme si od premiéry mnoho neslibovali, k našemu milému překvapení vyvolala bouřlivou vlnu nadšení, která nás povzbudila v další činnosti. Následující rok 2008 ovšem Hamba na čas rozdělil, protože velká část z nás využila programu Erasmus a rozprchla se do všech koutů Evropy. Abychom nevypadli ze cviku, uvedli jsme tedy alespoň dvě reprízy *Caesara* (kupodivu stále s hojnou účastí publika) a pustili se do výběru nové hry, kterou bychom mohli nacvičovat.

Vzhledem k převaze žen v souboru a odlehčenému pojetí jsme se rozhodli pokračovat v tradici toho, že se v rolích nenecháváme omezovat svým pohlavím, což je sice nestandardní, ale v *Caesarovi* to mělo obrovský úspěch. Snad i z tohoto důvodu byla jako další hra potměšile vybrána *Noc na Karlštejně*, kterou v současnosti intenzivně zkoušíme a chystáme se na brzkou premiéru.

Epilog

Těžko charakterizovat tak nesourodou skupinu, jakou Hamba je. Malí i velcí, holky i kluci, extroverti i introverti, sportovci i hudebníci, flegmatici i cholericci – to vše jsme my. Spojuje nás vlastně jen pár věcí, ale těch opravdu důležitých: vzájemné přátelství, láska k přírodním vědám a chuť smát se a rozesmát ostatní.

Divadelní spolek Hamba studentů přírodovědecké fakulty

E-mail: hamba@email.cz

Web: <http://hamba.tym.cz/>

Josef Lhotský

Autor článku je studentem 2. ročníku navazujícího magisterského studia oboru Teoretická a evoluční biologie, v současné době píše diplomovou práci o fenoménu symbiotických interakcí v přírodě a rád by jej zkoumal v doktorském studiu. Jeho funkce v Hambě je ambivalentní: píše úvodní básně do programů a role sobě svěšené tupí oblíbenými gymnastickými výstupy.